

8) Бірюзовий - в бірюзовій ми починаємо прислухатися до свого внутрішнього голосу. Вчимося мінімізувати контроль, з'являється зв'язок з природою і прагнення до цілісності.

Зазвичай протягом життєвого періоду компанії відбувається зміна її «кольору». Найчастіше починається вона з червоного рівня (іноді з фіолетового, який може швидко перейти в червоний).

У процесі свого розвитку компанія проходить етап важко керованого швидкого зростання. Досить часто в таких межах відбувається розпад компанії на кілька дрібніших між засновниками. Якщо цей розпад не відбувається, то в іншому випадку вона переходить на синій рівень. Організація може залишитися на цьому рівні або при успішному розвитку перейти на помаранчевий рівень. Старіння компанії може повернути її на попередній рівень. Переважна кількість сучасних компаній знаходяться на рівнях, що відносяться до першого порядку.

Для переходу на рівні другого порядку - жовтий і бірюзовий необхідно, щоб в компанії була достатня кількість співробітників з відповідним рівнем мислення.

*Науковий керівник: Г.Я. Митрофанова,
доктор економічних наук, доцент*

А.С. Мельничук

Національний авіаційний університет, Київ, Україна

СТРАТЕГІЯ ІННОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних умовах господарювання інноваційна діяльність відіграє ключову роль у діяльності всіх підприємств. Інноваційний менеджмент є самостійною галуззю управлінської науки та професійної діяльності, що дозволяє формувати і забезпечувати всі умови для інноваційного розвитку будь якого підприємства.

Виділяють такі основні цілі інноваційного менеджменту [1]:

1) Забезпечення стратегічного функціонування й розвитку інноваційного процесу на основі раціональної організації усіх його компонентів й підсистем. Тому функціональна складова інноваційного менеджменту акцентує увагу на ефективному управлінні процесом, який дозволяє розробити, запровадити, створити інноваційні технології, при цьому зосереджувати увагу слід на: синхронізації функціональних систем, удосконаленні регулюючих дій операційної підсистеми, менеджменті персоналу й здійсненні постійного моніторингу за інноваційним процесом.

2) Створення конкурентоспроможного виробництва, інноваційних технологій найбільш раціональним й оптимальним шляхом. Особливістю цього етапу розвитку є сучасна освіта та самоосвіта на великих підприємствах (єдиних науково-технічних комплексів), що об'єднують у постійний динамічний процес дослідницьку і виробничу складову. Це передбачає наявність певного зв'язку між усіма етапами циклу "наука - виробництво". Тому створення цілісних наукових, виробничих й збутових систем є об'єктивною закономірністю, що обумовлена потребами ринкової орієнтації підприємства й науково-технічним прогресом.

Слід зазначити, що до сучасних труднощів на шляху впровадження інноваційної економіки України можна віднести такі перешкоди, як:

1. Не сформована єдина національна стратегічна лінія інноваційної економіки, невисокий рівень використання стратегічного потенціалу [2]: методів наукового планування, прогнозування, оптимізації, системного аналізу, програмно-цільового управління. Це проявилось у слабкості існуючих інституційних утворень поточного і перспективного планування, системи загальної стандартизації продукції і технологій, в небезпеці закріплення в країні моделі економіки, сфокусованої на екстенсивних факторах розвитку і переважання низько технологічних укладів.

2. Занадто низькі темпи формування ринку інновацій [3]. Розвинений ринок науково-аналітичної продукції в Україні ще не утворився. Має місце зайве спрощення уявлень про інноваційні процеси, недостатнє розуміння ринкових механізмів. Відсутні рівні умови функціонування традиційних і новостворених наукових шкіл і центрів.

3. Не оформлені основні елементи нижчих технологічних укладів, що вимагають відволікання великої кількості обмежених ресурсів, які могли б бути використані для побудови вищих технологічних укладів.

4. Недостатність існуючого інформаційного інституційного поля, як підсумок інерційності і сильного впливу попереднього тоталітарного суспільства, що не дає можливості своєчасно отримувати необхідну інформацію про накопичений досвід інноваційної діяльності.

5. Низький рівень розвиненості ліберальних економічних відносин, мало розвинених інститутів [4], які забезпечують переливи капіталів між галузями економіки (фондових і грошових ринків, венчурних структур), порушення еквівалентності товарного обміну, провокуються активним втручанням різного рівня органів державного управління; наявність підприємницьких структур, близьких до владних органів і які ведуть свій бізнес з особливих пільгових правил.

Список використаних джерел

1. Скрипко Т.О. Інноваційний менеджмент: підручник. – К. : Знання, 2011. – 423 с.
2. Петрина М. Базові умови створення інноваційної моделі розвитку економіки України / М. Петрина // Економіка України. – 2006. – № 8. – С. 35–40.
3. Білявський В.М. Аналіз інвестиційного клімату в економіці України та шляхи його покращення / В.М. Білявський, С.М. Пось // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2014. – С. 663–665.
4. Білявський В.М. Реалізація інноваційних проєктів як фактор підвищення конкурентоспроможності підприємства / В.М. Білявський, М.М. Шепута // Сталий розвиток економіки. – 1'2018. – № 38. – С. 131–140.

*Науковий керівник: В.М. Білявський,
кандидат економічних наук, доцент*

В.Є. Момот

Університет імені Альфреда Нобеля, Дніпро, Україна

ВПЛИВ ОСОБЛИВОСТЕЙ НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ НА ВИКОРИСТАННЯ ПРИНЦИПІВ МЕНЕДЖМЕНТУ

Незважаючи на те, що принципи менеджменту, документальне оформлення яких відоме людству з часів виникнення письменності, є відповіддю а питання – «Як найкраще організувати управління, вплив на людей?», їх використання суттєво залежить від культурного коду нації. Епідемія коронавірусу довела, що всупереч загальновизнаному пріоритету глобальних цінностей, таких, наприклад, як свобода, вільне переміщення людей, знань та матеріальних цінностей, сучасний світ миттєво розколовся на локальні осередки, що навіть на глобальні виклики прагнуть відповідати по різному. Відповідне, й реалізація принципів менеджменту суттєво залежить від національної культури. Слід зауважити, що питання впливу національних особливостей на різні аспекти менеджменту вивчаються досить ретельно, починаючи з 70-х років минулого століття, коли стартував процес транс-націоналізації бізнесу. Але принципи менеджменту наразі не користуються пильною увагою дослідників, мабуть завдяки тому, що є фундаментальними основами практичної діяльності менеджерів, що не піддаються будь-яким сумнівам, або ревізії.

Виходячи з цього можна зробити висновок, що вивчення «карти» використання принципів менеджменту та спроби пояснення